

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 5Co/294/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813200925  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7813200925.4

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobcu E. I., G.. XX.X.XXXX, K. A. XXX/X, L. L., zastúpeného Advokátskou kanceláriou V4 JURISTIC group, s.r.o., Žilina, Kysucká cesta 8405/16C, IČO: 10 956 808, proti žalovaným 1/ T. B. L., G.. XX.X.XXXX, K. Z. P., J. X, zastúpeného JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom Advokátskej kancelárie v Rožňave, Čučmianska dlhá 21, 2/ U. K., G.. XX.X.XXXX, K. L. XX, I., zastúpeného JUDr. Júliusom Bučekom, advokátom Advokátskej kancelárie v Humennom, Námestie slobody 12, 3/ L.Á. C., G.. XX.XX.XXXX, K. Z. K. - G. M., E. XXXXX/XX a 4/ M. F., G.. XX.X.XXXX, K. M. - L., T. XX, o zaplatenie 15.000 €, o odvolaní žalovaného v 1.rade proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/296/2013-253 z 25.2.2016

### rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie a vec v r a c i a súdu na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) č.k. 9C/296/2013-253 z 25.2.2016 uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní sumu 15 000 € s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 6.marca 2011 až do zaplatenia, b/ zamietol žalobu ohľadom sumy 4 067,45 €, c/ zastavil konanie voči žalovaným 2/, 3/ a 4/, c/ rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Výsledkami vykonaného dokazovania mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Žilina z 27. novembra 2012 sp.zn. 25 C 118/2012 bol žalobca zaviazaný zaplatiť M. W. 15 800 € s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca dôvodne odstúpil od kúpnej zmluvy uzavretej so žalovaným 1/, lebo sporné vozidlo malo vady a nemožno ho využívať na účel, na aký bolo zakúpené. Žalobca sa preto dôvodne domáha, aby mu žalovaný 1/ vrátil kúpnu cenu. Úroky z omeškania priznal súd žalobcovi „podľa § 517 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka“. Zamietnutie žaloby v časti týkajúcej sa 4.067,45 € (trov proti žalobcovi vedeného súdneho konania) odôvodnil súd prvej inštancie tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina bol žalobca neúspešný a trovy predmetného konania musí sám uhradiť ako trovy za služby jeho právneho zastupovania.

2. Na odvolanie žalovaného v 1.rade z dôvodu podľa § 205 ods.2 písm.a/, b/, f/ OSP žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. V odvolaní okrem iného namietal, že rozsudok je nezákonný, nepreskúmateľný, lebo chýba tam návrh na zmenu petitu v podaní zo dňa 15.10.2015, lebo ide o synalagmatický záväzok a potom by bol pôvodný žalobný petit a naň nadväzujúci výrok rozsudku v tomto smere nesprávny. Súčasný právny poriadok žiadne iné právne následky nepriznáva a ochrana, ktorú poskytuje nadobúdateľovi nie je takej intenzity, aby zabránila vlastníčkovi nehnuteľnosti účinne uplatňovať svoje absolútne právo a inými slovami: „Ak zápis v katastri nehnuteľnosti nezodpovedá skutočnosti, má skutočnosť prevahu nad zápisom v katastri nehnuteľnosti“, uvedené právne závery sú právne opodstatnené (citoval aj rozhodnutie NS SR 4Cdo/94/2008 o trvaní podielového spoluvlastníctva).

3. Žalobca vo vyjadrení navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny, keď súhlasil s názorom súdu, ktorý v rozsudku vyjadril, že predmetné motorové vozidlo nebolo originálnym kusom opísaným v kúpnej zmluve.

4. Preto odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že zistený skutkový stav je úplný a ani odvolaním nemôže nič zmeniť na tomto skutkovom stave, z predloženej kúpnopredajnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1.rade vyplýva, že predávajúci predával kupujúcemu osobné motorové vozidlo továrenskej značky K. XXX T., rok výroby 2005 za dohodnutú kúpnu cenu 15.000 €, kúpna cena bola zaplatená hneď po podpise zmluvy v hotovosti, ak sa vychádza z uzavretej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným v 1.rade bolo motorové vozidlo presne identifikované, toto auto nemalo mať žiadnu vadu, na ktorú by žalovaný potom žalobcu neupozornil. Zo zmluvy nie je jasné a ani z dokazovania nevyplýva, že u predmetného vozidla na karosérii by malo byť nejakým spôsobom zasahované do nej, ako je uvedené v rozhodnutí OR PZ. Odvolací súd poukázal na právoplatné skončenie konanie 25C 118/2012, kde súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom Okresného súdu Žilina z 27.11.2012 žalovaný E. I. bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi M. W. 15.800 € s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 15.800 € od 22.1.2012 až do zaplatenia, ako aj trovy konania.

5. Dovolací súd po podaní dovolania žalovaného v 1. rade napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 25.4.2017 sp.zn. 5 Co 304/2016 zrušil a napokon zrušil aj dve uznesenia z 19.1.2018, ako aj z 8.6.2018, č.k. 9C 296/2013-399 a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

6. Nepreskúmateľnosť rozsudku videl v opodstatnenosti argumentácie žalovaného v 1. rade, pretože v prípade namietanej vady v dovolaní, nemôže predčasne podrobiť rozhodnutie dovolaciemu prieskumu podľa rozsudkov 4 Cdo 191/2018, 5 Cdo 29/2016, ako aj ďalších a v súlade s ustálenou súdnou praxou s poukazom na § 431 CSP konštatoval, že dovolanie je dôvodné. Odvolanie žalovaného v 1. rade vychádza z toho, že kúpna zmluva uzavretá so žalobcom, ako aj iné, skôr uzavreté kúpne zmluvy, pri spornom vozidle sú absolútne neplatné (žalovaný v 1. rade mal na mysli kúpne zmluvy uzavreté v roku 2009 žalovanými v 2. až 4. rade), otázka platnosti týchto zmlúv ale má význam z hľadiska premlčania a tiež možnosti odstúpiť od absolútne neplatnej zmluvy. Nikto nemôže nadobudnúť od iného viac práv, než mal on sám, a preto poukázal na dve rozhodnutia 4 Cdo 94/2008 a 3 Cdo 144/2010 NS SR, v ktorých išlo o prípady po sebe nasledujúcich prevodov vlastníctva veci, ale touto časťou argumentácie sa už odvolací súd nezaoberal, lebo len konštatoval, že sa to týka nehnuteľnosti.

7. Odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je treba zrušiť v celom rozsahu.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Keďže ide o prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je potrebné meritórne rozhodovať zo strany odvolacieho súdu, preto bola vec prvý raz zrušená súdom prvej inštancie s tým, že bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 CSP.

10. Po vrátení veci súd prvej inštancie doplní dokazovanie ešte o možnosti úhrady škody spôsobenej sumou 15.000 € žalovaným v 1. rade, ďalej, že môže chýbať výrok rozsudku, čo sa týka vydania sporného vozidla, či v danej veci nejde o synalagmatický záväzok zo strany strán sporu. V súčasnom období vozidlo neexistuje, nakoľko bolo vyradené z evidencie a on nie je ani vlastníkom vozidla a toto auto bolo vydané pánovi W. (citované zo strany 5 bod 16 uznesenia NS SR 3Cdo/168/2018).

11. Keďže žalovaný v 1.rade namietal výrok rozsudku ohľadne vydania motorového vozidla, bude treba v tomto smere vykonať dokazovanie a potom rozhodnúť vo veci, pričom zaujme aj stanovisko k citovaným rozhodnutiam najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/94/2008 a 3Cdo/144/2010, keďže všetky uzavreté kúpne zmluvy týkajúce sa sporného vozidla majú byť absolútne neplatné, čo namietal v dovolaní žalovaný v 1. rade.

12. Odvolací súd pripomína, že aj pri podaní odvolania, ako aj ďalších opravných prostriedkoch zásadne platí, že z materiálneho hľadiska na jeho úspešné podanie je subjektívne oprávnený len ten účastník, v ktorého pomeroch nastala rozhodnutím súdu prvej inštancie nejaká ujma, ktorá je odstrániteľná tým, že bude opravnému prostriedku vyhovené po subjektívnej prípustnosti odvolania. Rozhodujúcim je preto výrok rozsudku súdu prvej inštancie a ak chýba nejaká časť v tomto výroku, treba konštatovať, že vznikla ujma odvolateľovi, ktorú možno považovať za ujmu z procesného hľadiska. Nie je možné brať do úvahy subjektívne presvedčenie strán sporu, ale len objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bola spôsobená žalovanému určitá, hoci i nie príliš významná ujma, ktorú možno odstrániť práve aj zrušením napadnutého rozhodnutia (žalobca považuje vozidlo za neupotrebitelné a 16.10.2018 odovzdal auto žalovanému v 1.rade).

13. S poukazom na § 390, § 391 ods. 2,3 CSP je vyslovený právny názor odvolacieho súdu záväzný pre súd prvej inštancie, preto napríklad nie je treba uvádzať vo výroku rozsudku synalagmatický záväzok a strany sporu ešte navrhnú dôkazy vo veci.

14. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

### **Poučenie:**

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.